

## דברי הספד בהלווייתו של אחי אהרן יהושע ז"ל

ירושלים, כ"ה באב תשס"א (14.8.2001)

החכם באדם אומר בספר קוהלת "טוב שם משמן טוב ויום המוות מיום היוולדו". אחי היקר אהרן אתה הולך לבית עולמך כשמעשי ידיך מדברים בעדך. אוהב אדם היית. החיוך היה הסמל המסחרי שלך.

לי אישית היית ותישאר אח אוהב. פער השנים בינינו הפך אותך לסמל. בילדותי המוקדמת – קודם שנישאת והולדת את ילדיך שיחיו – אני בן הזקונים במשפחה הייתי ילד השעשועים, שאותו פינקת ועליו הרעפת מתנות. כל שיר ששרת, כל ביטוי מלא הומור שהשתמשת בו באותם ימים נחרטו בזכרוני. אתה היית דוגמה וסמל לאח גדול שרוצים להיות כמוהו לכשנגדל, שממנו לומדים איך מתגלחים, איך משפשפים שיניים, איך חופפים שיער ואיך מתלבשים יפה. ואתה ידעת איך עושים זאת. איתך הלכתי לבית המרחץ ביום ששי באותם ימים שעוד לא זרמו מים בביתנו ולא היה חשמל בביתנו. כל חייך הקפדת על ניקיון אישי ועל הופעה נאה.

אתה היית סמל של אדם שאישיותו טהורה מבפנים והופעתו נקיה מבחוץ. היית נקי וטהור בפני אלוהים ואדם.

כל חיי לא אשכח את ברכות ליל שבת על שולחן משפחתך כששירתתי בצבא. את כל בני הבית לימדת לומר: "ושבנצי יחזור בריא ושלם מהצבא" ותפילות מסוג זה התפללת עם כל ילד ונכד שיצא לצבא. אמירה פשוטה, היוצאת מן הלב, שיש בה דאגה גדולה ואהבה עזה.

אתה היית בעיני סמל לאב אוהב, לבעל מסור, לסב המקרין חום על סביבתו. לא חלף יום מבלי שהתעניינת מה קורה אצל כל אחד מבני המשפחה. היית שותף מלא לשמחה ולעצב של כל אחד מאיתנו. אף שחלפו עשרות רבות של שנים מאז פטירתם של אבא ואימא, לא שכחת אותם לרגע ומידי שנה הקפדת על קיום אזכרה מכובדת לזכרם. כי אב ואם - הם אב ואם לאין קץ. מה יכול להיות סמלי יותר מכך לקשר המשפחתי שלך, שהלכת לבית עולמך סמוך ליום השנה למותו של נכדך האהוב כפיר. החיבור הזה בין סב לנכד שהלכו לעולמם הוא סמל ל"בחייהם ובמותם לא נפרדו".

עזרת לכל קשה יום ביד נדיבה. יד מושטת לנדבה ולעזרה, לא דחית מעולם. אתה ידעת את סוד עניי הכותל בביקוריך התכופים הכמעט יומיומיים. לא פעם חשבת על טובת נצרכים, יותר מאשר דאגת לטובתך שלך.

היטיב לתאר את תחושת החיים והמוות המשורר הירושלמי יהודה עמיחי, שהלך לעולמו לא מכבר:

החיים נקראים חיים, כמו רוח מערבית שנקראת

מערבית, אבל היא נושבת אל המזרח

כמו המות שנקרא מוות, אבל הוא נושב אל החיים.

ובבית קברות זוכרים את החיים, ומחוץ לבית הקברות

זוכרים את המתים. כך העבר מוביל אל העתיד

ונקרא עבר...

כשאדם מת, אומרים עליו, נאסף אל אבותיו,  
 כל זמן שהוא חי, אבותיו נאספים בו,  
 כל תא ותא בגופו ובנפשו הוא נציג  
 של אחד מרבבות אבותיו מתחילת כל הדורות.

אהרן, אחי היקר, אתה היית הנציג האוטנטי של כל הדורות שקדמו לנו. אתה מסמל באישיותך את כל הטוב  
 והיפה של כל הדורות שקדמו לנו. אהבת אדם, אנושיות וחיוך חם ואוהב ועיניים בהירות מלאות אור וטון  
 דיבור חם, הבוקע ממעמקי הלב, עשו את שלהם והיטיבו עם משפחתך ועם הסובבים אותך.

בתקופה שבה הלכה בריאותך והתערערה, ראיתי את האהבה והמסירות של רעייתך האוהבת שושנה ושל  
 המשפחה כולה, שהרעיפו עליך חום גדול כל כך. חום ואהבה שמעניקים לאב ולאיש משפחה חם ומסור כל  
 כך.

אחי אהרן היקר, "ואתה לך לקץ, ותנוח ותעמוד לגורלך, לקץ הימין".